USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **V. D. N.,** zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 12. 2019, č. j. 16 A 13/2019 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 10. 12. 2019, č. j. 16 A 13/2019 - 31, Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2019, č. j. MV-91237-4/SO-2019. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2019, č. j. OAM-477-8/ZR-2019, jímž byla podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a byla mu stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území České republiky.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které pouze uvedl, že ji doplní ve lhůtě do 15 dnů.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 15. 1. 2020, č. j. 7 Azs 448/2019 – 11, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto

usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 22. 1. 2020. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 24. 2. 2020, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek krajského soudu. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu